

College van Beroep voor het Hoger Onderwijs

Zaaknummer:
CBHO 2017/020

Datum uitspraak:
26 juli 2017

Uitspraak in de zaak tussen:

....., wonend te,
appellant,

en

het College van Beroep voor de Examens van de Universiteit Maastricht
(hierna: het CBE),
verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 25 augustus 2016 heeft de decaan appellant namens het bestuur van de faculteit een bindend negatief studieadvies (hierna: BNSA) gegeven voor de opleiding European Law School English Language Track.

Bij beslissing van 20 december 2016 heeft het CBE het door appellant daartegen ingestelde administratief beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak verwezen van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 8 juni 2017, waar appellant, bijgestaan door _____, en het CBE, vertegenwoordigd door _____, secretaris van het CBE, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellant is in september 2015 voor de tweede keer gestart met de opleiding European Law School English Language Track. In het studiejaar 2009-2010 had hij de opleiding ook al gevolgd en slechts 4 studiepunten gehaald. Appellant heeft toen een BNSA gekregen. In het studiejaar 2015-2016 heeft appellant 18 studiepunten gehaald en een vrijstelling gekregen voor een vak van 4 studiepunten dat hij in studiejaar 2009-2010 al had afgerond. Met de 22 studiepunten in totaal voldoet appellant niet aan de norm van 40 studiepunten voor een positief studieadvies. In maart 2016 is bij appellant de diagnose "mixed anxiety depressive disorder" gesteld. Omdat de inschrijving van appellant in september 2015 door het systeem is aangemerkt als een herinschrijving, heeft appellant niet in januari 2016 de reguliere waarschuwingsbrief over het BNSA gekregen.

2.2. Het CBE heeft overwogen dat appellant ondanks het ontbreken van de reguliere waarschuwing op de hoogte behoorde te zijn van de regels omtrent het BNSA. In het studiejaar 2009-2010 is appellant immers meerdere malen over het BNSA ingelicht, heeft hij een waarschuwing ontvangen en uiteindelijk ook een BNSA gekregen. Daarnaast heeft hij in maart 2016 een waarschuwing ontvangen. Verder heeft het CBE overwogen dat het bestuur van de faculteit zich op het standpunt heeft mogen stellen dat de persoonlijke omstandigheid die appellant heeft aangedragen een onvoldoende verklaring vormt voor zijn geringe studieresultaten. Uit een door appellant overgelegde doktersverklaring blijkt niet in hoeverre de persoonlijke omstandigheid van appellant gedurende het hele studiejaar zijn studieresultaten heeft beïnvloed. Voorts heeft appellant de persoonlijke omstandigheid niet tijdig bij de studieadviseur gemeld, waardoor de opleiding hem niet heeft kunnen begeleiden. Het CBE heeft geconcludeerd dat het bestuur van de faculteit appellant een BNSA mocht geven.

2.3. Appellant betoogt dat het CBE ten onrechte tot die conclusie is gekomen. Hij voert daartoe aan hem ten onrechte geen waarschuwing is gegeven in januari 2016. Volgens hem volgt uit de geschiedenis van de totstandkoming van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) dat de waarschuwing voor 1 februari moet worden gegeven. Hij stelt dat als hij in januari een waarschuwing had gekregen, hij zich tijdig had uitgeschreven van de opleiding. Verder voert appellant aan dat hij het hele studiejaar last heeft gehad van psychische klachten, zoals angst, neerslachtigheid, slapeloosheid en slechte concentratie, en dat hij daardoor slechts 18 studiepunten heeft kunnen halen. Door de persoonlijke omstandigheid heeft hij bovendien een tentamenkans in maart 2016 gemist, aldus appellant.

2.4. Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, van de WHW brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit, hogeschool of levensbeschouwelijke universiteit iedere student uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding. In geval van een deeltijdse bacheloropleiding regelt het instellingsbestuur het tijdstip waarop dat advies wordt uitgebracht.

Ingevolge het derde lid kan het instellingsbestuur aan een advies als bedoeld in het eerste of tweede lid ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak, doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld.

Ingevolge het vijfde lid, geeft het instellingsbestuur, voordat het tot afwijzing overgaat, de desbetreffende student een waarschuwing onder bepaling van een redelijke termijn waarbinnen de studieresultaten ten genoegen van dat bestuur moeten zijn verbeterd.

Ingevolge artikel 35, eerste lid, van de Onderwijs en Examenregeling 2015-2016 wordt een bindend negatief studieadvies uitgebracht aan de propedeusestudent die op enig ogenblik in het eerste studiejaar als student stond ingeschreven en die aan het einde van het desbetreffende studiejaar minder dan 40 studiepunten heeft behaald in de propedeutische fase van de opleiding waarvoor de student staat ingeschreven.

Ingevolge artikel 36, eerste lid, wordt uiterlijk in de maand maart van het eerste studiejaar aan de propedeuse student die op dat moment minder dan 30 studiepunten heeft behaald, een waarschuwingsadvies afgegeven.

2.5. In aan appellant verstuurd e-mails van 18 februari 2016 en 14 maart 2016 wordt hij erop gewezen dat hij in het studiejaar 2015-2016 40 studiepunten dient te halen om een BNSA te voorkomen. Die e-mails zijn daarom aan te merken als een waarschuwing in de zin van artikel 7.8b, vijfde lid, van de WHW. Anders dan appellant stelt, volgt uit de geschiedenis van de totstandkoming van de WHW niet dat een waarschuwing slechts tijdig is als die voor 1 februari is gestuurd. Daarin is immers vermeld dat instellingsbestuur zich dient in te spannen om een eventuele waarschuwing op een zodanig tijdstip te geven dat dit voor de student het minst nadelig is en dat het aan de instelling is om haar waarschuwing, waar mogelijk in een zo vroeg mogelijk stadium aan de student kenbaar te maken zodat de student zo nodig ertoe kan besluiten om, rekening houdend met de zogeheten 1-februari-regel van de Wet op de studiefinanciering, zonder de tot dan toe ontvangen prestatiebeurstermijn te hoeven terug te betalen, de studie te staken (Kamerstukken II 1996/97, 25 370, nr. 3, p. 5 en 27). Uit deze passages volgt dat de instelling zich moet inspannen om de waarschuwing op een voor de student minst nadelig tijdstip te sturen, indien mogelijk voor 1 februari. Uit geschiedenis van de totstandkoming van de WHW blijkt derhalve niet dat in strijd met die wet wordt gehandeld als niet voor 1 februari een waarschuwing is verzonden. Evenmin is in strijd met de OER gehandeld, nu daarin is bepaald dat uiterlijk in de maand maart een waarschuwing wordt gegeven.

Bovendien heeft het CBE terecht overwogen dat appellant, gelet op zijn eerdere inschrijving in het studiejaar 2009-2010 en de destijds aan hem verstrekte informatie over het BNSA, voldoende op de hoogte behoorde te zijn van de omtrent het BNSA geldende regels. Dat hij in januari 2016 geen waarschuwing heeft gekregen, behoefde hem daarom niet te verhinderen zich tijdig van de opleiding uit te schrijven.

2.6. Niet in geschil is dat appellant de persoonlijke omstandigheid waar hij zich op beroept eerst op 8 augustus 2016 heeft gemeld. Daardoor heeft de opleiding appellant niet kunnen monitoren en begeleiden en evenmin op die wijze kunnen vaststellen of de studievertraging het gevolg is van die persoonlijke omstandigheid. Uit een door appellant overgelegde verklaring van een arts van 21 juli 2016 blijkt dat appellant als gevolg van een trauma in maart 2016 angstig en neerslachtig is en problemen heeft met slapen en concentratie. Voorts staat in die verklaring dat appellant tentamens heeft gemist. In een andere ongedateerde verklaring van dezelfde arts staat dat hij sinds 3 maart 2016 contact heeft met appellant en dat hij medicatie heeft voorgeschreven. Zoals ter zitting namens appellant is bevestigd, volgt uit deze verklaringen niet dat zich bij appellant gedurende het gehele studiejaar een persoonlijke omstandigheid heeft voorgedaan. Evenmin blijkt uit die verklaringen dat appellant door zijn persoonlijke omstandigheid verhinderd werd tijdig bij een studieadviseur van de omstandigheid melding te maken. Dat zich bij appellant vanaf maart 2016 een persoonlijke omstandigheid voordeed, vormt een onvoldoende verklaring voor het behalen van slechts 18 studiepunten.

2.7. Het CBE heeft terecht geconcludeerd dat het bestuur van de faculteit appellant een BNSA mocht geven.

Het betoog faalt.

2.8. Het beroep is ongegrond.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door
kamer, in tegenwoordigheid van

van de enkelvoudige
als secretaris.

lid van de enkelvoudige kamer

wnd. Secretaris

Uitgesproken in het openbaar op 26 juli 2017

als origineel te beschouwen
CBHO

Verzonden: 26 juli 2017

Voor eensluidend afschrift:
de secretaris van het College van
Beroep voor het Hoger Onderwijs

